

4. Zájmena

Zájmena jsou slova, která ve větě zastupují jiná plnovýznamová slova, a to především podstatná a přídavná jména.

4.1. Osobní zájmena

Osobní zájmena dělíme na samostatná a nesamostatná.

Číslo	Osoba	nesamostatná			samostatná
		1.pád	3.pád	4.pád	
jednotné	1.	je (j')	me (m')	me (m')	moi
	2.	tu	te (t')	te (t')	toi
	3.	il, elle	lui, lui	le (l'), la (l')	lui, elle
množné	1.	nous	nous	nous	nous
	2.	vous	vous	vous	vous
	3.	ils, elles	leur, leur	les, les	eux, elles

Osobní zájmena nesamostatná se povinně používají s tvary sloves v příslušné osobě a čísle (v případě, že podmět není vyjádřen jiným způsobem). Plní také funkci přímého a nepřímého předmětu.

Osobní zájmena samostatná se používají bez přímého spojení se slovesem (při zdůraznění, po předložkách, atd.)

4.2. Přivlastňovací zájmena nesamostatná

Přivlastňovací zájmena nesamostatná stojí před podstatným jménem, které blíže určují (patří mezi tzv. určovatele).

Tvary přivlastňovacích zájmen nesamostatných

Jednotné číslo		Množné číslo - oba rody
Rod mužský	Rod ženský	
mon livre mon ami	ma maison mon amie	mes
ton livre ton ami	ta maison ton amie	tes
son livre son ami	sa maison son amie	ses
notre		nos
votre		vos
leur		leurs

4.2.1. Použití přivlastňovacích zájmen nesamostatných

- ! U podstatných jmen ženského rodu jednotného čísla, která začínají na samohlásku nebo němé h se užívá tvarů **mon**, **ton**, **son**: **mon** amie, **ton** adresse, **son** école.
- ! Ve třetí osobě jednotného čísla má francouzština stejný tvar pro mužský i ženský rod. O jakou osobu se jedná poznáme z kontextu.

